Introducere în Python

1.1 Noțiuni de bază

Principalele caracteristici ale limbajului Python sunt:

- 1. este un limbaj de nivel înalt;
- 2. are o sintaxă simplă;
- 3. este open source;
- 4. există implementate numeroase biblioteci pentru Python:
 - · pachetul standard *Python* este un ansamblul de biblioteci standard care oferă foarte multe funcționalități;
 - · biblioteca NumPy oferă numeroase funcționalități pentru calcul numeric;
 - · biblioteca *SciPy* oferă rutine specifice pentru rezolvarea de ecuații, integrări, ecuații diferențiale;
 - · PyGame se utilizează pentru dezvoltarea de interfețe grafice și evenimente;
 - · PIL (Python Image Library) se utilizează pentru manipularea și procesarea de imagini;
 - · *Biopython* este un utilitar foarte puternic care permite citirea multor tipuri de fișiere utilizate în bioinformatică. De asemenea, asigură accesul la cele mai utilizate baze de date locale sau pe Internet.
- 5. este un limbaj interpretat;
- 6. este un limbaj uşor de învăţat şi de utilizat;
- 7. este un limbaj preferat în diverse comunități stiintifice, academice și de cercetare;
- 8. este flexibil la numeroase paradigme de programare: programare imperativă, programare

funcțională, programare orientată pe obiecte;

- 9. este un limbaj complet dinamic și are management automat al memoriei (garbage collector):
- 10. blocurile sunt delimitate prin indentare;
- 11. este un limbaj case sensitive;
- 12. codul sursă este scurt, ușor de testat, de depanat și de întreținut;
- 13. permite concentrarea efortului de dezvoltare pe problemă și nu pe detaliile de implementare

ale limbajului de programare;

- 14. codul sursă este independent de platformă;
- 15. indexarea începe de la 0.

Adrese utile și instrucțiuni de instalare Python

- Site oficial: http://www.python.org/
- Interpretor Python: http://www.python.org/download/releases/
- În cadrul acestui laborator se va utiliza versiunea Python 3.3.0
- Biblioteca *NumPy*: http://sourceforge.net/projects/numpy/files/
- Biblioteca *SciPy*: http://sourceforge.net/projects/scipy/files/
- Biblioteca *Biopython*: http://biopython.org
- Plugin PyDev pentru Eclipse: http://pydev.org/
- Mediul de dezvoltare Eclipse Clasic v.4.2.1: http://www.eclipse.org/downloads/

1.2 Formatare și sintaxă

1. **Atenție!** Limbajul Python nu utilizează delimitatori pentru evidențierea unor blocuri de cod. Modalitatea prin care se delimitează un bloc de cod în Python este **indentarea**.

Exemplu:

+3)

```
x = 1
if x:
y = 2
if y:
print('bloc2')
print('bloc1')
print('bloc0')
```

- 2. O instrucțiune poate fi continuată pe rândul următor folosind caracterul n
- 3. Pentru a comenta o singură linie de cod se folosește caracterul '#'
- 4. Pentru a comenta mai multe linii de cod, se încadrează textul de comentat între 3 ghilimele simple sau duble
- 5. În Python nu este necesară semnalarea sfârșitului unei linii prin utilizarea caracterului ':'.

```
Exemple:
# acesta este un comentariu

a = 3 # variabila a este inițializată cu valoarea 3

"""

Acesta este
un comentariu
pe mai multe linii
"""

Acesta este
alt comentariu
pe mai multe linii
"""

print(1+2\
```

1.3 Instrucțiunea print

- 1. Este o instrucțiune built-in a limbajului
- 2. Se folosește pentru afișarea unor parametrii
- 3. Sintaxa instrucțiunii:

```
print (valoare, valoare, ..., sep=' ', end='\n', file=sys.stdout, flush=False)
```

4. Instrucțiunea *print* separă parametrii de afișat prin spațiu și impune automat caracterul '\n' (linie nouă) la sfârșitul afișării.

Exemple:

```
print('Hello world!')
print('Hello world!'')
print('Hello 'world!'' ')
print('Hello' world')
print('Hello\
world')

Exemplu: Ce afişează următorul cod?

a = 3
b = 18.5
c = 7

print ("Valorile variabilelor a si b sunt", a, \
'respectiv', b)
print (a+c)
print (c/a)
print (c%a)
```

1.4 Numere

print (*a***3)

- 1. Spre deosebire de alte limbaje, în Python nu trebuie să declarăm tipul variabilelor utilizate. Variabilele vor fi create atunci când li se atribuie o valoare pentru prima dată, moment în care variabilele dobândesc tipul valorii primite.
- 2. Tipurile de variabile numerice întâlnite în Python sunt:

#ridicare la putere

- Numere întregi și numere cu virgulă mobilă: 1401 sau 2.24
- Numere complexe: 4-11j
- Numere cu zecimale cu precizie fixă: Decimal(0.02)
- Numere raţionale: Fraction(2, 5)
- Seturi
- Booleeni
- Numere întregi cu precizie nelimitată
- Numere binare, octale sau hexazecimale: 0b11010, 0o6443, 0x23AE
- 3. Ca orice alt limbaj de programare, Python utilizează precedența operatorilor.

4. Spre deosebire de alte limbaje, în Python sunt permise operații între numere de tipuri diferite, interpretorul Python realizând conversia automată către tipul cel mai complex

Exemplu: 11 + 6 + 2.42 + 3.01

5. Pentru lucrul cu numere se pot utiliza și librăriile *random, math,* etc.

```
Exemple:
a = 3
b = 4
print(a+1, a-1)
print(b*3)
print(b/2)
print(a/2)
print(a//2)
print(a\%2)
print(a+2.2)
print(b ** 3)
print(b/2+a)
print(1<2)
print(1>2)
print(0b1001)
print(0o47)
print(0x2F)
print(bin(9))
print(oct(39))
print(hex(47))
print(2+1j)
print((3-2j)*2)
x = 1
print(x << 2)
```

1.5 Şiruri de caractere (string)

- 1. Şirurile de caractere sunt obiecte imuabile în Python (i.e. elementele şirului nu pot fi modificat ulterior declarării lor)
- 2. Sunt vectori de caractere, care pornesc de la <u>indicele 0</u>.
- 3. Un string are elemente de la indicele 0 la indicele len(string)-1
- 4. Numărul de caractere dintr-un string se obține cu funcția *len()*

```
Exemple:

sir1 = 'Acesta este un sir.'
```

```
sir2 = 'Sirurile sunt imuabile.'
print(sir1+sir2)

sir2[0] = "X"
print(sir2)

print(len(sir1))

print(sir2[-2])
print(sir2[-3])

print(sir1[7:])
print(sir1[0:7])
```

1.6 Liste

- 1. Listele sunt colecții de obiecte ordonate pozițional ce pot fi modificate pe parcurs.
- 2. Listele sunt asemănătoare vectorilor din alte limbaje (C, Java, etc.)
- 3. O lista Python poate conține obiecte de diverse tipuri: numere, șiruri, tupluri sau alte liste.
- 4. Listele sunt demarcate prin paranteze pătrate: L = [1, 2]
- 5. Ca și string-urile, listele au elemente între indicii 0 și len(listă)-1

Exemplu: Să se ruleze următorul cod. Care va fi valoarea variabilei p?

```
m=[[1,2,3], [4,5,6], [7,8,9]]

print(m[0][2])

m[0][2] = 0
print(m[0])

p = m[0] * 3
print(p)

Exemplu: Ce afişează codul de mai jos?

n = 4
m = [[0]]*n
print(m)

m[0].append(1)
print(m)

m[0].pop()
print(m)
```

Exemple:

```
print(['a']+['s'])
print('a' in ['b', 'd', 'a', 'c'])
print('a' in ['b', 'aa', 'c'])
print('b' not in ['q', 'w', 'e'])

Exemplu: Ce afişează următorul cod?

a=[1,2,3,4,5]
print(a)
print(a[::2])
print(a[::-1])
```

<u>Exemplu</u>: Sortarea unei liste se poate face folosind fie funcția built-in *sorted*, fie funcția *sort*, care aparține obiectelor de tip listă

```
lista1 = sorted([3,2,1,9,7,10])
print(lista1)

lista2 = [9,2,5,12,6]
lista2.sort()
print(lista2)
```

1.7 Tupluri

- 1. Tuplurile sunt liste imuabile (i.e. elementele unui tuplu nu pot fi modificate ulterior declarării lor).
- 2. Un tuplu este asemănător unei liste, cu excepția faptului că nu îi pot fi modificate elementele.
- 3. Tuplurile suportă aproape toate operațiile unei liste.
- 4. Tuplurile sunt demarcate prin paranteze rotunde: T = (1, 2, 'tuplu')

<u>Exemplu</u>: Să se testeze codul următor și să se șteargă liniile care produc erori. Ce va fi afișat?

```
tuplu = ('b', '', 'f', 'k')

print(tuplu)

tuplu[2] = 'modificare'

tuplu = tuplu[0:2] + (5,6,7)

print(tuplu)

print((1,2,3)*3)
```

1.8 Dictionare

- 1. Dicționarele, numite și *hashmaps*, sunt liste de perechi cheie: valoare
- 2. Un dicționar este o listă modificabilă (i.e. valorile lui pot fi modificate ulterior declarării lor).
- 3. Dicționarele sunt demarcate prin acolade: $D = \{cheie: 21\}$
- 4. Ca și listele, dicționarele pot conține orice tip de valoare (numere, șiruri, liste, dictionare, etc.)
- 5. Chiar dacă dicționarele în sine sunt modificabile, cheile unui dicționar sunt unice și imuabile.
- 6. Ca și o listă, un dicționar permite imbricarea pe mai multe niveluri

Exemplu:

```
h = {"a": 1, 10: "x"}
print(h)
print(h["a"], h[10], sep=', ')
print('a' in h)
print('x' in h)

h["e"] = 7
print(h)

h['e'] = 'sapte'
print(h)
print(len(h))
```

1.9 Citirea și scrierea în fișiere

- 1. Ca și alte limbaje, Python permite lucrul cu fișiere externe.
- 2. Funcția de citire din fișier este: variabila = open('fișier', mod de deschidere)
- 3. Modalitatea de deschidere a unui fișiere poate fi 'w' atunci când vrem să scriem în fișier sau 'r' atunci când doar vrem să citim din fișier (aceasta din urmă este opțiunea standard a funcției de apel *open*).
- 4. Funcțiile de citire și scriere în fișier sunt variabila.read() și variabilă.write().
- 5. Un fișier se închide prin comanda *variabila*.*close()*.

Exemplu:

```
f = open('myfile3.txt', 'w')

f.write('test1 ')
f.close()

f = open('myfile3.txt', 'a')
f.write('test2')
f.close()
```

```
f = open('myfile3.txt', 'r')
print(f.read())
f.close()
```

Exemplu:

```
f = open('myfile3.txt', 'a')

f.write('\setminus ntest3')

f.close()

f = open('myfile3.txt', 'r')

print(f.readlines())

f.close()

f = open('myfile3.txt', 'r')

print(f.readline())

print(f.readline())

f.close()
```